

C213 – LEE30

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2006-2007

14 juni 2007

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR LEEFMILIEU EN NATUUR, LANDBOUW, VISSERIJ EN
PLATTELANDSBELEID EN RUIMTELIJKE ORDENING EN ONROEREND ERFGOED

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over grensoverschrijdende samenwerking inzake waterbeheer	1
Vraag om uitleg van mevrouw Marleen Van den Eynde tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over illegale afvaltransporten	3

Voorzitter: de heer Patrick Lachaert

Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over grensoverschrijdende samenwerking inzake waterbeheer

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, meewerken aan een internationaal waterbeleid is een van de doelstellingen van de Vlaamse waterbeleidsnota. Er wordt specifiek gestreefd naar een vlotte grensoverschrijdende samenwerking inzake waterbeheer op alle niveaus van watersystemen. Zo wordt bijvoorbeeld wat het kwantitatief oppervlaktewaterbeheer betreft vermeld dat via samenwerking op deelbekeniveau het grensoverschrijdend waterkwantiteitsbeheer zal worden vergemakkelijkt.

Zeker aan de Belgisch-Nederlandse grens zijn er nogal wat grensoverschrijdende deelstroomgebieden. Het is evident dat een goede samenwerking daar van heel groot belang is. De noodzakelijke samenwerkingsvorm op deelbekeniveau is tot op heden echter bestuurlijk structureloos. Er zijn wel enkele ambtelijke overlegstructuren en overlegmomenten maar er zijn geen bestuurlijke instrumenten of structuren die een dagelijks operationeel beheer op deelbekeniveau mogelijk maken.

Men zou ervoor kunnen opteren om de bestuurlijke actoren aan beide zijden van de grens partner te maken in een grensoverschrijdende waterschapsstructuur of om het bestaande ambtelijke overleg uit te breiden tot bestuurlijk overleg en samenwerking. Het lijkt me aangewezen om bijvoorbeeld in het kader van een proefproject te experimenteren met nieuwe grensoverschrijdende bestuurlijke samenwerkingsvormen zoals een grensoverschrijdend waterschap.

Mijnheer de minister, hoe wordt op dit moment invulling gegeven aan de grensoverschrijdende samenwerking inzake waterbeheer? Bent u het idee van een bestuurlijk grensoverschrijdend waterschap genegen? Lijkt het u opportuun om een proefproject in die richting op te zetten of denkt u aan andere bestuurlijke grensoverschrijdende samenwerkingsvormen?

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: De algemene coördinatie en de werkafspraken over de grensoverschrijdende samenwerking binnen de internationale stroomgebieden van Schelde en Maas gebeuren via de Internationale Schelde- en Maascommissie.

Bilateraal wordt via de Technische Scheldec commissie de kwantiteits- en veiligheidsproblematiek van het Schelde-estuarium opgevolgd. Ik verwijs verder naar de gezamenlijke projectorganisatie ProSes en naar de Permanente Commissie van Toezicht op de Scheldevaart. Binnen de Vlaams-Nederlandse Bilaterale Maascommissie worden de ontwikkeling en het beheer van de Grensmaas besproken. Op lokaal niveau wordt met Nederland bilateraal overleg gepleegd binnen vier grensoverschrijdende stroomgebiedcomités. Die comités zijn ontstaan uit het overleg georganiseerd door de Benelux.

De noodzaak tot een gestructureerd bestuurlijk grensoverschrijdend overleg inzake waterbeheer op lokaal niveau is bekend. Binnen de Coördinatiecommissie Integraal Waterbeleid, de CIW, wordt gewerkt aan een voorstel voor een betere organisatie van het grensoverschrijdend overleg met betrekking tot waterbeleid en -beheer op lokaal niveau. Dat gebeurt zowel met Nederland, als met Frankrijk en Wallonië.

Aan de Vlaams-Nederlandse grens zijn er verschillende grensoverschrijdende deelstroomgebieden. Voor deze gebieden is er met Nederland overleg in vier grensoverschrijdende stroomgebiedcomités: Kreken en Polders, Molenbeek/Kleine Aa-Mark, Dommel, Thornerbeek/Witbeek/Jeker/Voer.

Binnen deze comités worden kwaliteits- en kwantiteitsaspecten van de grensoverschrijdende onbevaarbare waterlopen en het grondwater behandeld. Tot nog toe richtte het overleg zich op het uitwisselen van gegevens en op het informeren over en afstemmen op elkaar van projecten aan beide zijden van de grens. Vanuit Vlaanderen nemen alle betrokken waterbeheerders deel aan dit overleg.

Daarnaast is er ook het Nederlands-Vlaams Integraal Wateroverleg of NVIWO. Dat is verantwoordelijk voor de coördinatie van het overleg in de stroomgebiedcomités.

Een eerste mogelijkheid voor de uitbouw van een goed gestructureerd en gecoördineerd overleg op lokaal niveau met Nederland, is het optimaliseren en het uitbreiden van het overleg binnen deze stroomgebiedcomités. Dat is een eerste concrete voorstel. Daarbij is de rol van de bekkenstructuren – die sinds eind 2006 operationeel zijn en een belangrijke functie vervullen bij de coördinatie van het lokale waterbeleid in Vlaanderen – van belang en moet de rol van de provinciegouverneur en de bekkencoördinator nader bekeken worden.

Een andere mogelijkheid, waarnaar u verwees, is de oprichting van grensoverschrijdende waterschappen.

Dat idee kwam reeds ter sprake binnen de CIW. Er werd toen afgesproken om deze mogelijkheid als een van de mogelijke opties mee in overweging te nemen bij de verdere uitwerking van een voorstel inzake de stroomlijning van het grensoverschrijdende overleg.

Bij het oprichten van bestuurlijke grensoverschrijdende waterschappen werden echter al een aantal kanttekeningen gemaakt. De oprichting ervan ligt niet voor de hand – maar vaak worden niet voor de hand liggende projecten toch gerealiseerd – wegens de verschillen in de organisatie van het waterbeheer in Vlaanderen en in Nederland. Ik geef u twee voorbeelden.

Zo is een Nederlands waterschap een overheidsinstantie die tot taak heeft de waterhuishouding in een bepaalde regio in Nederland te regelen. Op dit ogenblik telt Nederland 27 waterschappen. De belangrijkste taken van de waterschappen hebben betrekking op de waterkering, de waterkwaliteit en de waterkwantiteit. Daarnaast zijn enkele waterschappen verantwoordelijk voor het beheer van land- en vaarwegen. Het bestuur van een waterschap bestaat uit een algemeen bestuur, dat om de vier jaar wordt gekozen door de burger, een dagelijks bestuur, dat door het algemeen bestuur wordt gekozen, en een voorzitter, ook wel dijkgraaf of watergraaf genoemd.

Een Vlaams waterschap is een samenwerkingsverband zonder rechtspersoonlijkheid tussen de verschillende waterbeheerders in een deelbekken: het Vlaamse Gewest, de provincies, de gemeenten, de polders en de wateringen. De Vlaamse waterschappen werden opgericht in uitvoering van het decreet Integraal Waterbeleid van 18 juli 2003. De samenwerking werd vastgelegd in een overeenkomst die de organisatie en de werking regelt. Vlaanderen telt 52 waterschappen voor de 103 deelbekkens. De provincies nemen het secretariaat van het waterschap waar.

Enerzijds is er dus de mogelijkheid van de optimalisering en uitbreiding van de stroomgebiedcomités. Die optie is mogelijk dankzij de beslissing die we in 2006 hebben genomen. Anderzijds kan worden gedacht aan de oprichting van grensoverschrijdende waterschappen, maar daarbij moet rekening worden gehouden met de verschillen in de regelgeving en de verschillende accenten die worden gelegd in Nederland en in Vlaanderen.

Goed gestructureerd overleg op lokaal niveau uitbouwen is niet eenvoudig omwille van het grote aantal partners dat daarbij betrokken moet worden. Het is belangrijk dat alle mogelijkheden zorgvuldig worden afgetoetst en afgewogen. De organisatie van een bestuurlijk grensoverschrijdend overleg moet voor Vlaanderen gezien worden als een opportuniteit, met dien verstande dat de nieuw uitgebouwde overlegstructuren inzake integraal waterbeleid daarin aan bod komen. Het heeft weinig zin om het aantal van de reeds bestaande talrijke organisa-

ties nog te verviervoudigen, maar dat is wellicht ook niet uw bedoeling.

Mijnheer De Meyer, tot hier de stand van zaken. Uw vraag is terecht. Ik ben het met u eens dat het om een heel belangrijke zaak gaat. De twee mogelijkheden voor een concrete organisatie worden bekeken, want we moeten alles verder onderzoeken voor we een keuze maken tussen de stroombekkencomités en de grensoverschrijdende waterschappen.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Mijnheer de voorzitter, een bestuurlijke grensoverschrijdende samenwerking inzake waterbeheer is bijzonder belangrijk. Ik begrijp dat de wil aanwezig is om daartoe verdere stappen te zetten.

Ik dank de minister voor zijn uitgebreide antwoord. Ik heb uit dat antwoord opgemaakt dat men ook op bestuurlijk niveau bereid is om verder uit te zoeken hoe de samenwerking geoptimaliseerd kan worden. We weten dat de juridische invulling in Vlaanderen verschilt van die in Nederland, vandaar de suggestie om een proefproject op touw te zetten. Ik begrijp dat die mogelijkheid momenteel wordt onderzocht. We volgen de zaak verder op.

De heer Patrick Lachaert: Mijnheer de minister, collega's, ik wil hier graag nog iets aan toevoegen. Naast de problemen met de organisatorische structuur, vormt ook de financiële benadering een groot probleem. De kostprijs per ingeland, dat is de eigenaar binnen het waterschap in Nederland of binnen de polders en wateringen in Vlaanderen, is veel hoger in Nederland. Die hogere kostprijs wordt er gecompenseerd doordat de Nederlandse pachtwetgeving veel hogere pachtprijzen toelaat dan de Belgische.

Als bescheiden voorzitter van deze commissie wil ik aan de nieuwe meerderheid in het federale parlement dus de boodschap meegeven dat ook de pachtwetgeving aangepast zal moeten worden op het punt van de maximum toegelaten pachtprijzen. Nu komen ze neer op het kadastraal inkomen vermenigvuldigd met een bepaalde coëfficiënt die om de 5 jaar wordt vastgelegd en afhangt van de streek waar wordt gepacht. Bij mij gaat het om de zandleemstreek. De pacht bij ons situeert zich tussen 200 en 250 euro per jaar per hectare. In Nederland bedraagt de bijdrage van een ingeland aan het waterschap meer dan 250 euro. De samenwerking moet ook op het financiële vlak worden opgelost.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Marleen Van den Eynde tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over illegale afvaltransporten

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, in het verleden werd door collega's veelal de problematiek van illegale afvaltransporten naar de derde wereld aangekaart. Onlangs kwam de problematiek van illegale afvaltransporten in het binnenland in de kijker toen er voor het eerst controles werden uitgevoerd. Deze actie kwam tot stand door de cel Leefmilieu van de lokale politie Antwerpen in samenwerking met de federale diensten voor mobiliteit, sociale zaken en binnenlandse zaken. OVAM en de Milieu-inspectie waren blijkbaar niet bij deze actie betrokken, volgens een krantenartikel.

De oogst van deze actie was groot. Er werd 16.618 euro aan onmiddellijke inningen gedaan voor inbreuken op tachograaf, rij- en rusttijden en vervoersvergunningen. Er werden vijf pv's opgemaakt voor inbreuken op de reglementering rond rijbewijs en technische eisen, er werden vier geseinde personen aangetroffen, en één persoon die illegaal in België verblijft, zal worden gepatriëerd. 20 van de 39 controles hadden betrekking op afvaltransporten. Zeven van die twintig waren niet in orde. Alhoewel al langer geweten is dat de afvalverwerkingssector gevoelig voor fraude is, blijkt dat deze actie voor het eerst gebeurde.

Mijnheer de minister, u bent bevoegd voor afvalverwerking. Bent u op de hoogte gebracht van de geplande actie? Waarom werden uw diensten zoals OVAM en de Milieu-inspectie niet betrokken bij deze actie? Werd er inmiddels verslag uitgebracht van de soorten inbreuken of zult u contact opnemen met de lokale politie Antwerpen om hierover meer te weten te komen? Over welk soort inbreuken gaat het? Kunnen er verantwoordelijken aangeduid worden voor frauduleuze praktijken? Ging het om eenmalige feiten of was er continuïteit? Bent u bereid om deze actie verder te analyseren en om na te gaan of bijsturing op het terrein noodzakelijk is? Op welke manier wilt u zulke acties ondersteunen?

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik zal op al uw vragen antwoorden, want de berichtgeving in de krant was niet volledig en zelfs fout. Daarom is het goed dat u deze vraag stelt, zodat ik duidelijkheid kan brengen.

Met BBB werd de taak van de controles op afvaltransporten overgeheveld van OVAM naar het departement

Leefmilieu, Natuur en Energie, afdeling Milieu-inspectie. In die hoedanigheid heeft de Milieu-inspectie sinds mei 2006 transportcontroles georganiseerd in samenwerking met de politiediensten, alsook regelmatig assistentie verleend aan wegcontroles die door de politie op eigen initiatief werden georganiseerd.

Uw vraag refereert meer specifiek aan de transportcontrole die op 31 mei 2007 door de lokale politie van Antwerpen werd georganiseerd. Daar is de berichtgeving wat onnauwkeurig, en ik druk me dan zoals steeds voorzichtig uit. De afdeling Milieu-inspectie werd begin april 2007 uitgenodigd om hieraan deel te nemen en is hierop ingegaan. Tijdens de actie was er dus wel degelijk een inspecteur van de afdeling Milieu-inspectie aanwezig om ter plaatse assistentie te verlenen aan de lokale politie. De aanwezigheid van de afdeling Milieu-inspectie werd vermeld in het interne communiqué van de politie, alsook in enkele Vlaamse kranten.

De milieu-inspecteur die aanwezig was tijdens de transportcontrole in Antwerpen, heeft zijn vaststellingen weergegeven in een inspectieverslag dat geregistreerd wordt in het dossieropvolgingssysteem van de afdeling Milieu-inspectie. Er bestaat dus rapportage van.

De meest voorkomende overtreding is het gebrekkig invullen van transportdocumenten, met name het identificatieformulier dat voor veel afvaltransporten verplicht is volgens VLAREA. Er werden eveneens overtredingen vastgesteld op het slecht sorteren van afvalstoffen en een lekkende vrachtwagen.

De inbreng van de milieu-inspecteur beperkte zich tijdens deze actie tot technische assistentie aan de politie. De politie deed dus een beroep op de ervaring van de milieu-inspecteur om te beslissen of er sprake was van een overtreding op de afvalstoffenwetgeving. In geval van overtreding werd het proces-verbaal door de politie opgesteld. Het is aan de procureur des Konings om te beslissen of bijkomend onderzoek in deze dossiers noodzakelijk is, en om de verantwoordelijkheid voor de overtredingen uit te laten zoeken. In twee dossiers zal de afdeling Milieu-inspectie zelf een bijkomende controle uitvoeren bij de betrokken bedrijven, op grond van haar toezichthoudende bevoegdheden.

Deze actie is een van de tientallen transportcontroles waaraan de afdeling Milieu-inspectie jaarlijks deelneemt, en een van de vele die door de politie worden uitgevoerd. De gegevens van de actie in Antwerpen zullen dus samen met de andere gegevens verwerkt worden. De politie heeft haar vaststellingen doorgegeven aan de gerechtelijke politie dienst Leefmilieu, via zogenaamde ECO-formulieren. De afdeling Milieu-inspectie zelf maakt jaarlijks een analyse van de door haar gecontroleerde afvaltransporten. De resultaten hiervan worden gepubliceerd in het milieujarverslag.

De afdeling Milieu-inspectie zal gezamenlijke transportcontroles met de politie blijven organiseren, overeenkomstig het Milieu-inspectieprogramma – afgekort MIP – 2007. De inzet van inspecteurs op het terrein is hierbij afhankelijk van de personeelsinzet zoals berekend in het MIP 2007, alsook van de aard van de geplande controles. De afdeling Milieu-inspectie zal haar inspecteurs bij voorkeur inzetten tijdens controles die zuiver op afvaltransporten gericht zijn, en in regio's met een groot aantal afvalbewegingen. In andere gevallen zal de afdeling Milieu-inspectie ervoor kiezen om telefonische assistentie te verlenen wanneer de politie technische vragen heeft in verband met tegengehouden afvaltransporten. Ook na 2007 zal dit blijven gebeuren. Het grote aantal pv's dat is opgemaakt, moet wat gerelativeerd worden als er alleen maar formaliteiten ontbreken. Het moet echter in orde zijn. Het kan een teken zijn dat er meer aan de hand is dan alleen het niet of gebrekkig invullen van transportdocumenten.

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Mijnheer de minister, de actie toont aan dat controle inzake afvaltransporten zeker noodzakelijk is.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
